

[Birthe Rønn Hornbech]

Vi vil heller ikke afvise, at man skal se på vederlaget til nævninge og domsmænd og til advokater.

Men vi mener også i Venstre, at vi nu må afvente det arbejde, der er i gang, og som er ved at være afsluttet, sådan så vi kan få en samlet reform om disse ting.

Leif Hermann (SF):

Vi synes, det er udmærket, at Socialdemokratiet er kommet med dette forslag, selv om det som forslag betraget jo er lidt beskedent. Det er lidt nøjsomt og nøjes med at sige, at vi skal ajourføre nogle indtægtsgrænser og forbedre honorarerne for nævninge og domsmænd.

Det er det måske navnlig i betragtning af den forhistorie, som nu åbenbart er ved at få fornyet aktualitet i kraft af retshjælpsudvalgets forestående betænkningssafgivelse. Man må nok sige, at det ikke er acceptabelt, at det udvalg har siddet siden 1981 – i dag har vi 1987 – det er faktisk for lang tid for sådan et udvalg at bruge til et arbejde, der vedrører så mange menneskers væsentlige rettigheder.

Det er angivet i det socialdemokratiske forslags bemærkninger, at kun omkring 30 pct. af befolkningen i dag omfattes af de indtægtsgrænser, der er gældende, og det vil sige, at der er sket en ganske betydelig forringelse af retssikkerheden for betydelige dele af befolkningen.

Men efter det, ministeren har sagt, vil jeg så samtidig også sige, at det dog er glædeligt – hvis jeg ellers har forstået ministeren rigtigt – at det beslutningsforslag, som SF, Socialdemokratiet og VS fremsatte i 1985, og som der blev afgivet beretning over i september 1985, er blevet lagt til grund for det fortsatte arbejde i retshjælpsudvalget. Så har det altså en mening at fremkomme med sådanne beslutningsforslag, nemlig den, at man kan påvirke et udvalgsarbejde, mens det er i gang, og det finder jeg er ganske væsentligt.

En enkelt bemærkning har jeg dog til ministeren. Det er muligt, at jeg har hørt forkert, men jeg mener, ministeren sagde, at han i efteråret 1986 bad om, at arbejdet i retshjælpsudvalget måtte blive fremskyndet. Da beretningen fra Folketingets retsudvalg er afgivet i september 1985, kan det undre mig en lille smule, at der skal gå et helt år, før ministeren skriver til retshjælpsudvalget. Nu

skal jeg selvfølgelig ikke udelukke, at udvalget selv kan læse beretninger fra folketingsudvalgene, men det kan undre mig – hvis det er rigtigt, hvad ministeren sagde, og hvis det er sådan, at jeg ikke har hørt forkert – at der skulle gå et helt år til trods for de bemærkninger, som er anført i beretningen, hvor vi bad om, at arbejdet snarest muligt blev afsluttet.

Endelig vil jeg gerne spørge ministeren: når nu betænkningen foreligger her i juni eller juli måned, hvilke overvejelser har ministeren så gjort sig med hensyn til eventuelt at inddrage Folketinget i det videre arbejde med udmøntningen af disse regler? En del af det er jo naturligvis administrativt stof, altså bekendtgørelsesstof, men i hvilket omfang kan ministeren allerede nu sige noget om, at der vil være tale om lovgivning, og vil udvalget for så vidt angår bekendtgørelsesudkastene blive taget med på råd, inden de endelige bekendtgørelser fastlægges?

Poulsgaard (FP):

Jeg vil gerne sige tak til de Radikale for, at jeg fik lov til at komme ind her.

Om forslaget vil jeg sige, at vi finder ligesom Socialdemokratiet, at der trænges til en justering her.

Vi står måske en lille smule undrende over for, hvorfor man har taget advokater med. Mig bekendt er advokatstanden ikke den stand, der tjener mindst. All right, der er nogle, der bruger noget tid i retten, men der er da også andre indtægter.

Men i det store og hele vil vi støtte forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi har vel alle sammen fået henvendelser fra folk, der ikke kan forstå, at de ikke kan få fri proces, når der er blevet henvist til deres indtægt og de har kunnet konstatere, at den er særdeles beskedent. Jeg synes derfor, det er udmærket, at dette beslutningsforslag er kommet frem. Og jeg synes stadig væk, at det er udmærket, selv om ministeren siger, at han venter betænkningen i løbet af kort tid. Det må da være rart for ministeren at kunne få at vide fra Folketingets talerstol, at han vil have et meget stort flertal, måske enighed bag sig, når han kommer med en kraftig for-